

„Ne Praha, ne sekretariát.“ Ušatý chce v Senátu hájit korunu a obce. A odmítá větrníky

Datum 6.10.2026
Subjekt Strana svobodných občanů
Autor Miroslav Ušatý
Region Tschechische Republik
Kategorie Energieindustrie, Politik, Städte und Gemeinden

Česká koruna, korespondenční volba, televizní poplatky, energetika nebo pravomoci obcí. Také o těchto tématech hovoří v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz Miroslav Ušatý, dlouholetý komunální politik a nestraník navržený Svobodnými v koalici s SPD a Trikolorou v senátním obvodu Strakonice. Vyjadřuje se také k hlasování současného senátora Tomáše Fialy, rozvoji jaderné energetiky a větrných elektráren, hospodaření s vodou či financování měst a obcí. Vysvětluje přitom, proč by podle něj měl mít při rozhodování senátora přednost zájem regionu před stranickou politikou.

Jako senátor byste měl zákonodárnou iniciativu. Co by bylo první, co byste chtěl v Senátu prosadit?

Ústavní ochranu české koruny a práva platit hotově. Česká koruna je dlouhodobě samostatnou a důvěryhodnou měnou. Vstup do eurozóny by znamenal zásadní změnu: o měnové politice by už nerozhodovala Česká národní banka podle podmínek české ekonomiky, ale Evropská centrální banka podle situace celé eurozóny. Jsem přesvědčen, že vlastní měna je součástí ekonomické suverenity. Dává České republice možnost reagovat vlastními nástroji na inflaci, hospodářský vývoj i mimořádné situace. Přijetí eura samo o sobě není zárukou prosperity. Dánsko, Švédsko a Norsko jsou mimo eurozónu, a přesto patří mezi nejbohatší evropské státy.

Jako ekonom vím, že silná a stabilní česká koruna, zdravé veřejné finance a právo občanů platit hotově nejsou jen ideologické otázky. Jsou to praktické podmínky prosperity, svobody rozhodování a soukromí každého z nás. Česká měna znamená, že o české měnové politice rozhodujeme v České republice. A stát lidi nesmí digitalizovat proti jejich vůli a schopnostem. Úřady nesmí diskriminovat lidi za fyzickou komunikaci. Hotovost a život offline v Ústavě jsou zárukou soukromí a důstojného života.

Jak lidé, se kterými v kampani mluvíte, vnímají současného strakonického senátora Tomáše Fialu?

Lidé se ptají na konkrétní hlasování, ne na fotografie z akcí. Proto jsem dal do novin srovnání. Na právu na sebeobranu se zbraní v Listině bychom se shodli. EU by nám neměla omezovat držení zbraní a toto patří do české ústavy. Ale dál se naše cesty rozcházejí.

Na rozdíl od pana senátora bych zachování koruny podpořil a rád bych to dal i do Ústavy. Zvyšování daní Fialovy vlády bych nepodpořil. Zvlášť když to slibovala před volbami i po nich. Nesouhlasím ani

s povinnými poplatky ČT a ČRo. Zvýšení a rozšíření plateb i za mobily je chyba. Volby mají být podle Ústavy tajné, přímé a rovné. To zaručuje jen volba za plentou, proto bych nepodpořil korespondenční volbu. Zpětné snížení výpočtu důchodů bylo fackou. Řešit se důchody musí systémově, ne porušením slibů. Istanbulská úmluva v sobě skrývá mnoho léček a skryté agendy LGBT aktivistů. A nesouhlasím ani s akceleračními zónami, které omezují obce v boji proti větrným elektrárnám, i tento zákon naopak senátor Fiala podpořil.

Jsem nestraník a nemusím být nikomu ničím zavázán. Jako senátor bych hájil zájmy našeho regionu a žádný člověk ani stranický sekretariát by mě nepřesvědčil hlasovat proti nim.

Jak je z vašeho pohledu voliči na Prácheňsku vnímán Senát jako celek?

Často jako vzdálená komora, která potvrzuje to, co přijde z Prahy. Přitom právě Senát rozhoduje o věcech, bez nichž se region neobejde: o změnách Ústavy, o pravidlech celostátního referenda nebo o změnách volebních zákonů včetně pravidel korespondenčního hlasování. Písecko, Strakonicko a Vimpersko potřebují senátora, který bude hájit zájmy regionu a zároveň pomáhat naplňovat programové závazky vlády tam, kde je souhlas horní komory nutný a je to v souladu se zájmy lidí v našem obvodu. Chci, aby byl hlas Prácheňska v Senátu slyšet věcně, srozumitelně a s respektem k lidem, obcím a krajině, ve které žijeme.

O větrných elektrárnách a takzvaných akceleračních zónách se mluví i u vás. Jak se díváte na snahu takto zasahovat do krajiny?

Energetická bezpečnost je jedním ze základních pilířů fungujícího státu. Geopolitický vývoj posledních let ukázal, jak vážným rizikem je přílišná závislost na jednom zdroji, jedné technologii nebo jednom dodavateli. Česká republika promarnila část času spory o to, jak má její energetika vypadat. Ztrátu je třeba dohnat rychle a pragmaticky. Pokud bude docházet k útlumu uhelných zdrojů, musí být předem připraveny stabilní náhradní kapacity. Nestačí zdroje vypínat; je nutné vědět, čím je nahradíme.

Za správný považuji energetický mix postavený především na jaderné energetice, doplněný plynovými, vodními a obnovitelnými zdroji a akumulací. Vedle nových velkých jaderných bloků podporuji přípravu malých modulárních reaktorů. ČEZ má přibližně dvacetiprocentní podíl v britské společnosti Rolls-Royce SMR a první český projekt se připravuje v Temelíně. Cílem musí být dostatek stabilní elektřiny za předvídatelné ceny a co nejmenší zranitelnost státu. Energetická politika se musí řídit bezpečností, dostupností a dlouhodobou stabilitou, ne módními hesly. Akcelerační zóny, které omezují obce, bych nepodpořil. A ohledně větrníků jsem toho názoru, že narušení naší krajiny by byla příliš velká cena za to, jak málo energie větrníky vyrobí, zvláště proto, že jde o velmi nespolehlivý zdroj.

Z vašich novin je vidět důraz na potraviny, vodu a krajinu. Co by to znamenalo pro Prácheňsko, kdyby se tyto věci řešily jen z centra?

Od devadesátých let se české zemědělství výrazně proměnilo a u řady komodit jsme přišli o dřívější míru soběstačnosti. Výrazně dovážíme například vepřové a drůbeží maso, část zeleniny, ovoce nebo brambor, zatímco významnou část obilí vyvážíme. Běžně se říká, že chybějící potraviny jednoduše dovezeme. V klidné době to funguje. Krizové roky však ukázaly, jak rychle se mohou dodavatelské řetězce narušit, doprava zdražit a dostupnost některých výrobků zhoršit. Potravinová bezpečnost proto není požadavkem na úplnou izolaci českého trhu, ale na schopnost zajistit základní produkci i v období problémů.

Je třeba vytvořit podmínky, aby se českým zemědělcům vyplatilo znovu více chovat prasata a drůbež

a pěstovat plodiny, které dnes ve velké míře dovážíme. Podpora musí být dlouhodobá, předvídatelná a nastavená tak, aby český zemědělec nebyl ve vlastní zemi v horší pozici než konkurence ze zahraničí. Potravinová bezpečnost neznamená zavřené hranice. Znamená schopnost uživit vlastní zemi i v době krize.

Voda v jižních Čechách je pořád ještě hodně v rukou měst a obcí. Má to tak zůstat?

Suchá období znovu připomínají, že spolehlivá pitná voda není samozřejmost. Jižní Čechy mají velkou výhodu: rozhodující část regionální vodárenské soustavy zůstala pod kontrolou měst a obcí. Jihočeský vodárenský svaz dnes sdružuje stovky samospráv, provozuje páteřní soustavu dlouhou přes pět set kilometrů a zásobuje pitnou vodou velkou část kraje. Základním zdrojem je vodárenská nádrž Římov na Malši.

Tento model považuji za správný. Strategická infrastruktura má zůstat pod veřejnou kontrolou a musí se dlouhodobě rozvíjet. Potřebujeme posilovat odolnost soustavy, připravovat záložní zdroje a pomoci obcím, které dosud nemají spolehlivý veřejný vodovod. Z vlastní komunální zkušenosti vím, jak zásadní rozdíl znamená vodovod pro místní části obce. Když někomu vyschne vlastní zdroj, nesmí zůstat bez řešení. Voda bude v příštích desetiletích jednou z nejdůležitějších strategických komodit.

Jednou řešíme sucho, jindy povodně. Co s krajinou, která vodu nezadrží?

Naše krajina byla často oslabená desítkami let zásahů, které urychlily odtok vody, odstranily meze, remízky, polní cesty, stromy i mokřady a vytvořily velké nepřerušené lány. Výsledkem je vyšší riziko vodní a větrné eroze, ztráta nejkvalitnější půdy a menší schopnost krajiny vodu zadržet. Těžká technika půdu zhutňuje, ubývá organická hmota a z krajiny mizí hmyz, zpěvní ptáci i drobná zvěř.

Musíme vytvářet podmínky pro pestřejší uspořádání krajiny, obnovu mezí, remízků a mokřadů a takové hospodaření, které zvyšuje retenční schopnost půdy. V lesích potřebujeme druhově i věkově rozmanitější porosty a větší prostor pro přirozenou obnovu. Změna krajiny nevznikne jedním zákonem. Vyžaduje spolupráci obcí, vlastníků půdy, zemědělců, lesníků, rybářů, správců toků, myslivců, ochránců přírody i veřejnosti. Jako starosta jsem více než deset let připravoval podmínky pro postupnou obnovu krajiny a tuto zkušenost chci přenést i do celostátní politiky.

Pandemické zákony, korespondenční volba, poplatky médiím. Proč to v kampani otvíráte, když volby do Senátu bývají o regionu?

Protože z regionu se tyto věci nedají oddělit. Pandemický zákon dával vládám v období covidu možnost obcházet běžné zákony, ústavou chráněná práva i rozhodnutí soudů. Nic takového bych nepodpořil. Volby mají zůstat tajné, přímé a rovné. Korespondenční hlasování to oslabuje. Povinné poplatky České televizi a Českému rozhlasu, navíc rozšířené i na mobily, berou lidem peníze bez ohledu na to, jestli tu službu chtějí nebo nechtějí. A o mém hlasování mají rozhodovat jen zájmy našeho regionu. Ne Praha. Ne sekretariát, ale občané Prácheňska, kteří mi říkají, že právě tyto věci, která zavedla Fialova vláda, je trápí.

Obce a města mají podle některých ekonomů na účtech moc peněz a podíl na sdílených daních by se měl snížit. Co na to říkáte jako starosta?

V České republice máme velmi dobrý a propracovaný systém financující obce a města, který je přímo závislý na výběru sdílených daní, takzvaném rozpočtovém určení daní. Obce a města dostávají podle individuálních koeficientů finanční prostředky, se kterými hospodaří. V loňském roce bylo převedeno na obce a města v rámci RUD financování nepedagogických pracovníků. I přes velký odpor měst a obcí byl tento systém zaveden. Po osmi měsících můžeme konstatovat, že systém funguje, obce z

něho dostanou na jednoho žáka více než 36 tisíc korun ročně.

Obce a města jsou ti, kteří se svěřenými prostředky umí nakládat. Obecní rezervy často kryjí připravované investice. Je potřeba v jejich zájmu zajistit, aby nedošlo k nepromyšlené změně systému financování obcí a měst. Stát nemá samosprávám přidávat povinnosti a současně jim ubírat peníze.

Odroj: Parlamentní listy

Miroslav Ušatý

Článek vyjadřuje názor autora nejedná se oficiální stanovisko Svobodných

<https://svobodni.cz/novinky/ne-praha-ne-sekretariat-usaty-chce-v-senatu-hajit-korunu-a-obce-a-odmit-a-vetrniky>